

נשיח מבתי-ספר - לרהוב ולמשע:

1. לצמצם את חיקי הנוער המטופל אצל קציני המבחן עד למינימום של 15 חיקים אצל כל קצין מבחן, כדי שהטיפול יהיה יותר מסור ולא יכביד על העובדים.
2. כן נדרשת קצינת-המבחן לעזור לנער עד למאבטימום, להבין ללבו ולשלוכו בחברה.
3. חייב להיות במטה המשטרה עובד סוציאלי במקרה שמובאים נערים לחקירה.
4. נער שמת שנחמס על עבירה ראשונה - אין לעצרו ולא להעמידו לדין, ויש למסרו לעובד סוציאלי שנמצא במטה. העובד יגש לבין הוריו של הנער לברר את הרקע לעבירה.
5. אין לגבות ערות מנאשם באונס, אלא מתוך רצונו החמסי.
6. יש להקים ועדת-חקירה שתמדה שתקבל חלונות מהעצורים, ואחד מאנשי הועדה חייב להיות כל יום בחדרי החקירות והמעצר.
7. שיפור תנאי המעצר לעצורים כל עוד לא הורשעו והם בחזקה זכאים.
8. אסיר שעוכד צריך לקבל משכורת מינמאלית של 2-4 לירות ביום, לפי סיווגו של האסיר בעבודה.
9. אדם המשתחרר מבית הסוהר אחרי תקופת שרותו ככלא, יש לעזור לו ולשלוכו בחיי החברה, ולא להעמיד מגבלות בדרכו.

חשר מ. חזניו אשר ללימוד ללא-שכר, הרי הדבר קיים, בתכנית של שכר לימוד מדורג.

מר ס. מרציאנו: לא.

ר"מ ג. מאיר: אל תגיד - לא.

חשר י. אלון: לאוניברסיטאות הוא מקבל הלוואה, שמתחיל להחזירה אחר גמר האוניברסיטה.

מר ר. אברגיל: אחותי התחילה ללמוד והחלה לקבל אגרה-חינוך בסך 350 ל"ג, ולקחתי זאת אל סדי קולק. הוא אמר, שזו המדיניות

ולקחים טכום מינימלי של 290 ל"ג מכל אחד. אמרתי, שאמא שלי יצאה למנסיה מוקדמת, כי היא חולה ואבא שלי חולה מאז שנת 1952, והמנסיה שלה היא בסך 152 ל"ג לחודש. לכן, אחותי עוזבת את בית-הספר בסוף השנה. עד עתה לומדת היא בבית"ס אורט בבקעה, משם קבלה מכתבים, שהיא מוכשרת מאד. היא לומדת תפירה, ועתה יצאו החלמידים לטיול, ולא יצאה, כי התביישה בכך, שאין לה תלבושת אחידה.

חשר מ. חזניו: אנו מפעילים עכשיו תכנית לאספקת בגדי ביגוד.

מר ר. אברגיל:

היא אינה יוצאת לטיולים, היא בוכה, כי אין לה בגד טחאים. היא עתה בת 16, ואמרה שאבא לא נתן לה כסף לטיול. לפני שבועיים היו כולם בטיול ויצאו שוב, וכולם הלכו מלבדה. לטיול כזה דרוש סכום של שישים-שבעים לירות, כדי לקנות פרודוקטים.

מר ס. מרציאנו:

אם רוצים לקדם את האנשים, מבחינה זו, שאב יאמר לבן, שילך לעבוד, צריך להמשיך וללמוד, והוא יכול ללכת לתיכון, אך האב טוען, שיטנם אחים רבים ועל הבן ללכת לעבוד. לכן, חלמיד התיכון צריך לקבל מענק ממשרד הסעד, על-מנת לחמוך בהורים, ובמקום לעבוד, - יוכל להמשיך בלימודים. כל זה יכול להסתדר רק אם יינתן מענק מחאים למשפחה, שלא תצטרך לשלוח את הבן לעבודה בגיל צעיר. לשכת הסעד חייבת לדאוג למשפחות מרובות-ילדים, על-ידי ביקורים ואספקת ציוד מחאים.

מר ר. אברגיל:

אשר לבעיית הנשירה מבתי-הספר - גם אלה דברים שעברנו אותם. קודם-כל, אצל קצת קצין-המבחן הנער שבא אליו, לאחר ביקורים מחמירים במשך שנתיים, פעמיים-שלוש בכל שבוע, נשאל חמיד מחדש: מה שמך, היכן אתה גר, ועוד. אני זה במשך שנתיים כאן ובא אלו פעמיים בשבוע, וכיצד הוא אינו זוכר זאת ושואל מדי פעם מה שמי? צריך לצמצם את מספר התיקים שבידי כל קצין-מבחן, כדי שהטימול בילד יהיה אינדיבידואלי. קצין-מבחן צריך להבין לנוער זה, ולהכירו עד המכסימום. לאחר שעבר עלי כל מה שעבר, אני יודע כיצד מתנהגת המשטרה, וילד שגנב פעם - נרדף כל חייו. כאשר עובר הוא ברחוב, מיד נעצר כחשוד, כאילו שוטט במטרה לגנוב. יש שוטרים או בלשים, שאין להם מושג בבעיות-נוער, וחפקידם לטבור, להכניס לבית-סוהר ולהוכיח. לכן, חייב להיות במטה המשטרה עובד סוציאלי ואת הנער צריך למסור לאותו עובד, שנמצא במטה, שייכנס לבית-הנער ויברר את הרקע לעבירה. אני נתפסתי במעם הראשונה על גניבת עגבניות במחנה-יהודה. אצטאלאטא לכלכתי ווספה בצבע ורשמתי את שמי ובאו אלי הביחה. בבית-המשפט נאמר לי, שיש לי עבר וצריך לשלוח אותי למעון של מושעים. אולי צריך היה לברר תחילה, כיצד הגיע הנער לכך, שמסתובב הוא ברחוב? כאשר אתה נמצא במשטרה, אינך בממשלת-ישראל, אלא בממשלת-המשטרה, והיא הקובעת ואסור לך לדבר מלה אחת. אין לגבות עדות מנאשם באונס, אלא מרצונו החופשי, כי יש לי אח, בגיל 16½, ובזמנו נחטף תיק עם 7000 ל"י, והחוטפים ברחו. החלו לעצור חסודים. הוא ישב על הפסים ועברה הבולשת והגנבים ברחו, והם החלו עוצרים חסודים ולקחו כל מי שמוכר להם, וגם אותו עצרו. הוא קיבל מכות-רצח ועכשיו אינו שומע באוזן אחת. הלכתי אל עו"ד גר רווח, וכאשר סיפרתי לו את הסיפור ואמרתי שלאחי יש כאב-ראש - הוא אמר, שאינו מאמין שיטנו דבר כזה.

ארת' סאני באמין היום טעו"ד ובית-משפט זה גוף אחד יחד עם המשטרה. יש לי נסיון בענין זה, ולך אין את הנסיון הזה.

רה"מ ג. מאיר: אמנתן אין לי נסיון כזה, אבל זו המעט הראשונה, ששומעת אני דברים כאלה על שוטטים.

מר ר. אברגיל: בבית המשפט ישנו דבר כזה: שוטטים בבית-המשפט עברו חחילה בחביעה, ואדם שהיה בחביעה - כיצד יכול הוא ליצג את מאזני-הצדק?

רה"מ ג. מאיר: באמת?

מר ר. אברגיל: יום אחד ישבתי בבית, היה זה למני חמש שנים, והדלג היחה מחוזה. גאש ישבתי עם חברים, וכולנו היינו לפני-

כן במוסדות, ומוטעים, ורוצים אנו להיות בני-אדם. שמענו תקליטים ועברה מכונית בילוש, ואמרו לנו עלו כולכם. מכניסים אותנו ואומרים לנו למחרת: חשבו 15 יום. האדם שעצר אותנו לא בא בכלל לבית-המשפט, אלא בא יחוש כהן. הוא נשבע לומר אך ורק את האמת. סתקתי וראיתי שהוא אומר: מאשימים אותנו, שאנו סוהרי סמים ועובדים עם זונות.

כל הטעמים הללו הומצאו עלינו - איני יודע איך. הם אכרו שמצאו אותנו עם כל זה. אמרתי לנו: איך נשבע אחת לומר את האמת, כאשר לא אחת הוא שעצרתי אותי? הוא אמר, שהחבר שלו אמר את האמת. השופט לא שאל הרבה, ורשט לנו 15 יום.

שאלתי: מדוע? השופט אמר, שהוא מבקש לא להפריע לנו.

רה"מ ג. מאיר: מה היה במשפט?

מר ר. אברגיל: אחר שבוע, כאשר קבלתי מכות יחד עם החברים שלי, שחררו אותנו והחביישו, והרימו טלפון ואמרו, שצריך לשחרר את הא העצירים מכית-המעצר.

מיום שחרורי מהצבא - אני נרדף. המשטרה לא מעונינה כל

כן, שעברתי גדול, הרוצה לחזור למוטב, שאמנם יחזור למוטב. יש לי נסיון בענין זה. לפני שנה אמרתי שאני רוצה להיות בסדר. אמרתי שאנורוצה להשלים בגרות ולמדתי בכחות עצמי. אני לומד בבית בכחות עצמי ורוצה להשלים את מחינות הגברות. לי חשוב בעיקר טעמיד אני אחגר בפני עצמי; והנה - באו מהבולשת ואמרו, שרוצים שאבוא למשטרה. באתי לקצין והוא אמר לי: אחת מה סומן בלבך הרבה סודו ת, שאנחנו רוצים לדעת אותם. אמרתי: מה הם? אמרו סודות העולם התחתון. חן לי את כל המרסיה האלה ובוזה גמרנו את כל הסימור.

את העשה זאת - ארד מעליך. אמרתי לו, שאני רוצה לחזור למוטב, והמקום היחיד חברה, שיש לי בו חברים - הוא בין אנשים אלה. במקרה שלא אצליח - אלה היחידים שיכולים לקלוט אותי. איני יכול ללכת לדבר עליהם, כי אם לא אצליח - הם לא יקבלו אותי בחזרה וגם החברה הטובה לא תקבל אותי. הוא אמר: אני נוחן לך אולטימטום עד יום ששי, ואם אינך מביא ידיעה - אחלבש עליך.

הלכתי אל הקצין היים אגריאלי(?), שבזמנו ערתי אצלו, וחוא עתה בלש פרטי. ביקשתי שיציל אותי, שיחן לי סיימ-דקורדר, שבו אקליט

מר ר. אברגיל

אקליט אותם, כאשר הם מבקשים זאת ממני, וזה יעזור לי. הוא אמר: איך אתה
מבין מעיז לפנות לקצין-משטרה, שאחזיק להקליט את אנשיה?
באחד הימים, באו חמשה-עשר איש אצלי אלאאא כשישבנו
קלפים, ערכו חיפוש במרחק 15 מ' מחבית והחלו חומרים ואמרו, ההחשיש שמצאו
הוא שלנו. אמרתי להם: מה לי ולחשיש הזה? הוא שווה אלפי לירות ומה לי
לוא? אני בקושי נותן אוכל לילד שלי. ישבתי 19 יום וקבלתי מכוח רצח, והם
רצו לשבור אותי, כי לא הבאתי להם ידיעות.

המשטרה שלנו אינה פועלת אחרת. בלש נכשל בתפקיד
פעם - ואז הוא בא להחנקם בנו, ישנם דברים רבים, שאינכם יודעים אותם,
וצריך להקים ועדה-חקירה, שתקבל חלונות מהעצירים. מקבלים שם מכוח-רצח
וזו בדיוק כמו במטה העינויים בחו"ל - ואתה מודה, בין אם עשית או לא
עשית, כי חייב אתה להודות. כאשר אתה מגיע לבית המשפט, אתה אומר שקבלת
מכוח-רצח בחקירה, והשופט אומר, שהוא מאמין להם, על סמך אמונה.
בכדי לא לקבל סכוח, אתה אומר: גנבתי, ובלבד שתעזוב
אתי. ועל-סמך אמון במשטרה - מרשיעים אהאך אותך.

השבוע קיבל בחור בן 19 חמש שנים על-סמך אמונה
בעדי המשטרה. אברהם מעדון ממוסדרת הוא הבחור. איך אפשר לחת לילד כזה
חמש שנות-מאסר, במקום לשלוח אותו ללטוד מקצוע. צריך לקחת אותו
לפנימיה, ורק אם יעזוב אותה - ילך לבית-סוהר. אם ילך מיד לבית-סוהר -
יקבל שם מלגת-אבריינות, ושם ילמדוהו כיצד להיות עברייך מושלם.

השר פ. חזני: מובן, אך ידוע שמחוך עשר קבוצות של מאה - חולכים
מאה בלבד לבית-סוהר, והיתר - לקצין-המבחן.

מר ר. אברגיל: צריך לחסל את המוסדות לעבריינים צעירים, שחם חממה
לגידול עבריינים בעחיד.

במוסד לעבריינים ראיתי שתופסים מדריך, כשהוא בועל נער,
דוד לוי יכול לספר כאן מה שעבר עליו במוסד כזה. המדריך אמר, כאשר יצאו
לא"ש לילה - שילך לגנוב בשבילו אבטיחים מהשטח ויביא אותם לחדרו, ורק אז
יסכים להקל עליו את התנאים. כאשר הוא ברה מהמוסד - הוא בא להרביץ לו,
ואמו נתנה לו סיגריות אמריקאיות, ורק אז - לא היכה אותו. זה הטיפול
שניתן במוסדות-כאלה. אני רוצה שתיעשה סטטיסטיקה ונראה כמה מהם חזרו למוטב
+ - מכל אותם חלמידים שהיו במוסדות לעבריינים.

מר דוד לוי: אספר על מוסד לעבריינים. אותי שטפו בשנת 1958 בבית-
משפט הסלום, על-ידי השופט רייכמן.

השר י. אלון: בן כמה היית אז?

מר דוד לוי: בן 12. הוא שלח אותי לשלוש שנים למוסד, על אשר גנבתי
בקבוק חלב. נשלחתי למוסד "עחדות" בעכו, אמא לא ידעה
מה הוא מוסד, ואמרה לוי קח אותו למוסד.

קצינת-הסעד הסבירה לי יפה מאד את העניין. היה לי קצין-
מבחן, שאמר, כזה מקום יפה ויעזרו לי שם, יתנו לי בצדים, תהיינה הוטשות

מר דוד לוי:

חברים, שתפטו אותו. המנהל עשה מזה פרובוקציה של התעלמות והמדריך סולג במקום. זה לא הגיע לחוק ולא למשרד הסעד, שצריך לומר לו - מדוע שולח הוא מדריכים כאלה למוסדות כאלה?

אם ישנו מסיכוי אשר הבוחר את המדריכים ויש אנשים שהם מפותחים יותר, שיכולים לבחור במדריכים מתאימים - ייצר מעיז הפסיכיאטר לשלוח חולמ-מין כזה למוסד של נערים?
אחר-כך ניטו לעזור לי, והתחלתי לברוח, לקלל מדריכים ומנהלים, ולא ידעתי מה אני עושה.

אחר-כך התחלתי לפרוץ יונים ולהיות מברבי, כי לא רצו לעזור לי.

לקחו אותי לועדת שחרורים ואמרו שלא יסחררו אותי, אלא ישלחו אותי למוסד "מעוני". זה המקום היחיד, שבו אין בכלל חינוך. אין שם מ דריך. אחת עובד, משלם שלושים אחוז, ואח השאר אם שם בכיס וחלק נותן למשפחה. שם היה מדריך אחד, שלא יכול היה לשלוט על שלושים עבריינים מכל-מיני סוגיה.

רה"מ ג. מאיר: במה עבדת?

מר דוד לוי: בסבלות בחברת "אריה", "עתיד", במשלוח עם אפניים. נפגעי בכמה האונות-דרכים. אהבתי את האפניים, אך לא ידעתי כיצד לחשמש בהם. ושוב, לא תפסתי דבר, גמרתי את היום והתחלתי למעול בחוץ. נשלחתי לבית-סוהר. סיפרתי בלי סוף, דבריהם שהם אמת. ואט לא כוחבים על מה שעברתי שם - על אמלייה בבית הסוהר (הייתי ב"מעשיהו) זה לא צודק. אני הייתי צריך לחיות שם חשעה חדשים, וחחנחגותי חיתה יפה וישבתי ששח חדשים בלבד.

נסיתי לחמש לי דרך. החלטתי שהדרך היא להתחנן.

עברי הפריע לי. הכרתי בחורה מהונגריה, ואמה שמעה מצד קרוב-משפחה שלה, מהונגריה - יוסף רוזנטל, בלש בירושלים, אינסורמציה עלי, עד כמה אני גרוע ומחדה ממני ופחדה לרבר אתי בכלל, שמא ארים סכין. נסיתי להסביר לה, וניסתי להלביש עלי כל-מיני שטויות ואשתי יכולה גם היא לטפר לך על כך. צאנו שיעצרו אותי אם לא אעזוב את הנערה. עצרו אותי, נתנו לי מכוח, חתכתי את הורידים שלי, דבר שאינני מ תכונן לעשות עוד פעם. יש עו"ד המטפל עניין במנין חמכות הללו, ואיני יודע מה יסתכם. ירדו עלי ששה בלשיט עם מכוח-רצח. הלש המולגרי אמר, שמרוקאי מלובלך כמוני לא יעשה זאת לאחד מהעדה שלו. אמרתי לו, שאני יהודי כמוהו, ולא אשב בבית אם יקרה משהו למדינה. הם עבדו עלי שלושה ימים ולא הביאו אותי לדין, אלא שלחו לי מכתב הגיחה. **אנא** וחחמתי וחיום אני גר בחדר מושכר בגולאות. חדר אחד, כאשר אשתי חולה בסינוסיטיס.

רה"מ ג. מאיר: הבחורה ההונגרית?

מר דוד לוי: כן. המטבח רחוק עשרים מטר מחודר, כאשר היא חולכת

וחוץ-ל-מיד היא חולה ויש לה החקמות.

חשך. אלון: כמה אתם חייבים?

מר דוד לוי

אני זוכר באינסטלציה. אני יכול להגיע לדרגה טובה, אבל לא בכל יום ישנה עבודה. במשך כל חול-הסועד - אינני עובד.

עובד.

כמה אחת מרוויח ליום עבודה?

ר"מ ג. מאיר

בחור חניך, עד אשר אוציא תעודה, מקבל אני 15 ל' ליום-עבודה, אך לא בכל יום יש עבודה.

מר דוד לוי

אני חייב לצלצל יום-יום לקבלן לשאול אם יש עבודה. אם יכול אחת לעבוד באינסטלציה, מדוע לא חלך ללשכת-העבודה?

ר"מ ג. מאיר

עבדתי בחור חניך ב"חרות".

מר דוד לוי

זה מקום טוב.

ר"מ ג. מאיר

לא כל-סך טוב. לקבלן יש יוסר אצא רצון ללמד מאשר ב"חרות". עבדתי אצלם ולא השתלבותי והלכתי לקבלן פרטי.

מר דוד לוי

בעד החדר אני משלם מאתיים לירות, שלושה חדשים לא שילמתי ואם סחר יגרשו אותי - איני יודע היכן א אזרוק את עצמי ואת האישה. יש אלפים כסונני, זוגות צעירים עם ילדים, שחיים במצב גרוע מאד, עם בתי-שימוש פחותים, ובלי מים. יש מטבח, שאין בו מים. יש מקריות רבים כאלה וזו תבטיח החידה, שאני מעלה, מכל הבעיות, שצריך לעשות למען הזוגות הצעירים הללו, כדי לשקם אותם, לעזור להם בהלוואה, שתהיה מספיקה וטובה. אני מבקש כבר שנתיים הלוואה ואומרים לי - שאין.

הלוואה למה?

ר"מ ג. מאיר

לדירה.

מר דוד לוי

האם נרשמת והיכין?

ר"מ ג. מאיר

בחברת "מרזוח". הם דוחים אותי. בסופו של דבר אני

מר דוד לוי

מחפונס, ואם אריב ידים - אכנס שוב לביית-סוהר. זו גם

קאחה הבעיות שאני מעלה כאן בפניך, גברת גולדה מאיר, הממשלה והציבור, שזו בעייה קשה וצריך לשקם מיד את הזוגות הצעירים הללו, היכן שלא יהיה.

אינני אומר שצריך לבנות להם מיד שיכוננים. אבל במשך חזמן

אפשר לטפל בהם. תודה רבה.

מר אלבז יעקב

אני אוד המבוגרים שבין חברי. אני ירוסלמי, אחד הדורות

החתיקים ביור בארץ. יש לי צאצא אחד, שמר און מכיר

אתו, שהיה קצין-בטחון בבית ההסדרות ובזמן הבריטים - היה שומר ראש של

מיסטר . . .

זמנכם מוגבל ולא אחזור על דברי חברי.

מה אחת עושה?

ר"מ ג. מאיר

איני עובד היום ואומר למה: עד לפני שנתיים עבדתי

מר י. אלבז

בצי המטחרי, והייתי במשך 14 שנה על הים והגעתי לדרגה

של רב-מלחים בחברת "אמריקן אובר סייס" ובחברת "אל-ים" וב"צייס", ובכל שאר

חברות.

13.4.71 י-ס.

מר י. אלבז

על כך שיש הפלייה בצעיה, עתית ונקרא לזה איך שנרצה,
- כולנו יודעים זאת ואין להתעלם מכך. אני מקווה, שזה ילך וידעך.
סעדיה אמר, שחבל ששר אצטאצא חמטרה איננו כאן,
כי היה שואל אותו שאלה.

שר חמטרה מונה על-ידי חמטלה, ואשאל על כן את אותה
השאלה אדם שפסע פעם אחת -

ר"ח"מ ג. מאירן מרוע אינך עובד?

מר י. אלבז אסביר בהמשך הדברים.

אדם שפסע פעם או יותר ונתן את הדין על כך, - האם
אות-קין זה חייב לרדוף אותו במשך כל ימי-חיי? אדם שכיים פעם אחת או
שדר או לא משנה מה עשה - לא אצאאל יכולים לרדוף אותו פעם אחת על אותה
עבודה? החוק אומר כן גבת היום קומטת-סיגריות, או דבר דומה - נידונת
לשנת-מאסר. ישבת בבית הסוהר ובזה גמרת ואי-אמטר למחרת לומר לך
אתה גנבת קומטת-סיגריות, אבל אנו רוצים לרדוף אותך על כך גם מחר וגם
בעתיד, שוב ושוב.

השר י. אלבז

אי-אמטר לרדוף אותו טעמיים, אבל קומאי לא יעשו אותו.

מר י. אלבז

אני מסכים, אבל בדבות הזמן, אני מאמין שהוא יכול לחזור
למוטב, אם וינתן לו אפשרות לכך.

אקה לדוגמא את עצמי אינני מדבר בשם עצמי, אבל ישנם
רביסמוני וזה דבר כללי בצעירותי עברתי אכל-מיני עבודות שונות, עד גיל
16. חזתי למוטב, החגיטתי לצה"ל בגיל 16, שרתתי בצבא, והייתי מדר
גפור. חשחחתי במלחמת ששת-חמיים וכן במלחמת סיני. במשך הזמן הייתי
במסגרת העבודה על היס. עברתי, וכאשר חיתהמלחמה - ירדתי מהים וחחנדבתי.
במלחמת סיני נותקו תיחסיי בינינו ורוסייה, ואני זוכר טוב-טוב, ויש לי
חעודות על כך, שיומיים או שלושה לפני כן נסענו לאודסה והבאנו מסס דלק.
לא הייתי בשוחמות פעילה בקרב מסש במלחמה, אבל נחתי
מה שנתנו לי לתת.

בעבודתי על היס הגעתי לדרגת רב-מלחים בכוחתי בלבד.
לפני שנתיים החלטתי, מסיבות רבות, אישיות שלי, לפרוש מהיס. אחת הסיבות
היחה, שרציתי להקים חיי-משפחה תקינים. יש לי בן ובת ובכל פעם כאשר חזרתי
הביתה - הילדים היו שואלים אם זה אבא שלי. החפלה חקצרה ביותר שלי היחה
למשך 14 חודש, כי עברתי באניות "סרטפ-שיף", וכאשר אמרה לי אשתי, כיצר
שואלים הילדים מיהו אבא שלהם - היחה זואחהסיבות שחחלטתי לרדת מהיס.
ירדתי ולא ידעתי במה לעבוד. לפני כן עברתי בחברת
"חרות" כפינסטלמור. בזמנו, על כל פנים, היחה זועבודה טובה ועבדו אצל
מר זיו גשר ושהיה מנהל חברה.

ר"ח"מ ג. מאירן הוא גיטו של ברל כצנלסוף.

מר י. אלבז

הוא שחעביר אותו לעבודה בחברת "חרות".

עברתי אתו שנתיים וחדסיים ולמדתי את המקצוע מחוח או

מר י. אלבז

יותר, ונכנסתי למסגרת העבודה על היס. המסכתי במקצוע וקבלתי דרגה א"א, מעולה, בחברה סחר וטפנות, שפשטה היום את הרגל, למעשה.

למעשה למדתי את המקצוע שם, סתהילה ועד חסוף, כולל

קריאת חכניות, חסקה מרכזית וכו'.

עזבתי את היס לפני שנתיים והחלטתי לחזור לעבודה במקצוע

האינסטלציה. קניתי כלים באר ת"ב בהפלגה האחרונה ובאתי אצח על-נת

לעבוד כאינסטלטור, המרוויח, ברוך-השם, טוב. (לא אהעלט מהאמת).

אם האינסטלטור גנב - הוא יכול להרוויח טוב, אמנם לא כמו-ידיעו,

וזה עיקר שיטת ה"לקיחה עם מזלג". אני רציני ללכת בדרך הישר. זו

עבודה מפרכת. ומאחר ועבדתי כשש שנים בצי הסוחר כרב-מלחים, העובד יותר

מזה מאשר פיזית, היה לי קשה וחייפתי לי איזהג'וב במדינה, על-מנת שאוכל

היות בקרבת-הבית.

כאשר ישבתי בזמנו בבית-הסוחר, הכרתי אנשים רבים ובין

היחר הכרתי אדם בשם אלי בן-עמו, עולה מאלג'יר, שהיום הוא סגן מנהל

אגף כוח אדם בנמל-אילת. הוא בא ואמר לי: אנו מכירים האחד את השני שנים

רבות. אני יודע, שאחך רב-מלחים בצי ופרשט מהים ואינך עובד.

היום אני סגן מנהל כוח-אדם בנמל אילת, ובוא ונעשה

עיסקהו תאסוף לי אנשים מירושלים, ולא ציין אם עבריינים או הגונים ביותר,

אלא כוח-אדם מירושלים, משדורות, אשדוד, דימונה, קריית-שמונה או קריית

ענבים, והעיקר - שיהיו אלה מאתיים-שלוש-מאות איש, שיקבלו דיור ושם

ושכר נאות ותהיה להם אפשרות לעשות ענות נוספות רבות, אבל כאלה שרוצים

לעבוד, ולא עצלים.

והוא אמר: אחך אישית, אני מבטיח לך, שמאחר שאחך המתאם

ביותר בנמל, ניתן לך כמיצוי את המחלקה הימית. אמרתי, שאני טוכן לעבוד

עם כל החברים, אם כי הם עבדו בעבודת-טבלות, ואוכל לנהל את העבודה.

אם אצטרך לעבור איזה קורס - בבקשה, ואם אכשל - ואם אצליח - אצלה.

היו שלושה שהצליחו בקורס הזה ואני יצאת הראשון. בירושלים אספנו

240 איש, ובמספר לקבלת המחלקה הימית היו 113 איש. מהם הצליחו שלושה,

ואני הראשון.

ועכשיו אמרו לי, שעליצא לנסוע לחיפה ולחביא משם

העודת-סמכות של רב-מלחים. אמרתי, שיש לי אותה בכיס. אמרו, שהם רוצים

לשאת יומם מזה. אמרתי, שהם הייתי כזה לפני שנתיים - אני יכול גם היום

לצלצל לנמל-חיפה ולומר, שאני מדבר ואם רוצה אני לעלות על אניה - העניין

מוסדר.

בכל זאת, ניגשתי לחיפה, חזרתי ואמרו לי ועכשיו עליין

לגשת ולחביא את סוג-הבריאות שלך. אמרתי: יש לי הכל, ושוב צריך הייתי

לכת, כך שלחו אותי חמש פעמים. אמרתי, שהם רוצים "לדפוק" אותי

ואז נראו מי ידפוק את מי...

חזרתי עם התעודות, כשמצוין שאני בריא והכל היח בשדר.

כמו-כן היחח לי החעודה, שאני רב מלחים טוטמך. וכו'. כך התחלנו לנחל את העבודה. עבדתי שש שנה וחצי. אספתי 240 איש, בהבטחה לאנשים, כפי שהבטיחה הנהלת-הנמל, לי, (והיו"ר שם הוא צבי שטיין, שאמר שיחננו לנו דיור).

נאמר לי-לנו, שתחילה נחיה בבתי-מלון ואחר-כך יחננו שש מאות לירות לחודש, בלי "אובר-פייס", ובתום שלושה חדשים יחננו חמשת-אלפים לירות, כדי שאפשר יהיה לרכוש דירות וזו תחיה הלוואה לעשר שנים. נאמר, שאם נשארים באילת עשר שנים - לא צריך היה להחזיר זאת בכלל. אמרו שזה בא בבחינת עזרה ראשונה, אם רוצים לקנות מקרר ועוד". אמרתי שכל זה יפה מאד. סמרתי זאת לחבר'ה, בתוספת בליגנים וזה, כשי שישארו שם.

אני מודה ומתוודה, שכולם, בלי יוצא מן הכלל, היו עבריינים לשעבר. הם עבדו שם בסבלות. בירושלים הם ידעו לשחק בביליארד ובליילה היו חולכים לסריצות, ולכיוס. חלקם הגדול היה עוסק כרועי-זונות, (וסליחה על הביטוי). אך גייסתי אותם 240 איש, רשימה שלמה עם מסמרי העבודה-זהו. שלושת החדשים הראשונים נגמרו ואמרו, שאריכים עוד שלושה חדשים. ואחרי זה משכו זאת בעוד שלושה חדשים. באו אלי החבר'ה בטענות. צבי אמר שאם החבר'ה יוכיחו את עצמם, שהם מודר, הוא מבטיח שאין לנו מה לחשוש. בינתיים גרנו בבית-מלון, ולא נתנו לנו שלושה ארוחות כפי שהבטיחו, אבל שתי ארוחות בנמל, על-חשבון-הנמל נתנו והארוכה השלישית - על חשבוננו.

כאן קמה צעקה גדולה ומרה. הם אמרו: היכן ה-600 לירות שהבטחה לנו? למעשה, המסכורה המכסימלית היחח שם 415 ל"ל לחודש. ואני אמרתי לצמי, בים אני מרוויח 1400 ל"ל לחודש, אם כי נכון שלא נשאר לי מזח, כי צבי מבזבז הכל. על טענתי, הוא אמרו במשך הזמן חקלו את הסכום הזה. הוא אמרו נקרא לזה "רטרואקטיבי". עכשיו ניתן את הסכום של 415 ל"ל, אם כי המסכורה היא 600 או 700 ל"ל.

אמרתי לו, שאותי מעניין מה שנותנים לי ביד. אמר, שבמשך הזמן זה יהיה הרטרואקטיבי. בלענו גם בזיון זה. החבר'ה לא בלעו זאת, אלא דק אני. אני חלעטתי אותם בזה וכאשר באי ואמרתי לזו צבי, אחח היום מנחל המך בוח-אדם, כל הכבוד. אני נכנסתי לעבודה בים עוד בטרם הגעת ארצה. את קבורה-הנמל אני נשר מוב מלסקוב עצמו. אני עובד על כל לינצ', ניהלתי אניוח עם 400-500 אנשי-צוות, אני לבדי. כלומר, איש לא יכול היה לחח לי מקורות והוראות, מלבד הצ"ף-מייך והקפטן. אני יועד לחעמיד אניה, שלא היטה שמאלה וימינה. אני אצא רב-מלחים טוטמך. היום אני מבין אצאק עמדתך המדוייקת. כרבע ישנה עבודה דחופה בנמל. זה נכון, אבל היום דוחק ולא אכפת לך מי לוקח את העבודה הזאת. על כן, אחח מלעיט אותנו בכל-מיני הבטחות. אבל יבוא יום ותמצא את טיבה, מתחח לשולחן, מדוע איננו יכולים לחיות קצתים בעבודה. על כן, חתחום אצא שאנו יציבים, ושאונו נשארים בנמל, וחמשיך, כי יארה - באים אלינו בהצעות קוסמות. בסיני מרוויחים

מר י. אלבז

מאתיים לירות ליום. הכסף קורץ בעיקר לאנשים חיי-רווחה, אם כי לא בדרך ישרה.

ישבתי ושכנעתי אותם ואני מבטיח להם שכל אדם שמתאים לעבודה, ויוכיח את עצמו, יעבוד בחלקה הימית ואני אנהל אותה. וזה הובטח לי מטעם מנהל אנף כוח אדם וכו'.

אחרי שנה וחצי בא אלי צבי שטרן ואמר-ו יעקב, אחח רמית אחי כאן. אמרתיו אני אוהב לקרוא לילד בשמו.

חצר י. ארון
עלי להזכיר לראש-הממשלה, כי בשעה 11 נפתח בכנסת הדיון על יהדות בבל.

מר י. אלמז
אמרתיו אני מוכן לתת את הדין, אם זה נכון. הוא אמר: אחח מביא לי 240 איש, שכולם עבריינים, כולל אחח. אמרתיו, שכולנו עבריינים לשעבר, אבל לא היום. הוא אמר: אין לנו מקום בשבילכם. אמרתיו לוו עכשיו אין לך לחץ בעבודה ועל כן אין לך מקום. אלו היוצא בדרך עוד 12 אניות - לא היית אומר, שאנחנו עבריינים. הוא אמר, שלא הבנתי אותו נכון.

בזה בסרנו והיום - כל אותם 240 איש, עם התעודות שעברו בנמל במשך 18 חודש, כי היו עבריינים לשעבר, מסחובבים כיום ברחובות.

מר סקדיה מרציאנו אני לא רוצה לספר אישיחעלי, וגם מבקש אני לא לרונן עלי אישיח, כי אין זמן לזה, אבל הענין שלנו הוא של פנים כולנו ואין אלה ענינים אישיים שלנו.

המצב גרוע. אלפי ילדים מסחובבים, אלפים מהם בבית סוחר ומספחות שמזמן הגיעו לארץ ואמרו להם שיעשו ילדים ופשו ילדים - היום הם במצב גרוע. יש להם 4-6 ילדים, והם גרים כולם בחדר אחד, ומצבם הכלכלי קשה. זו אחת הבעיות הקשות, שמיום ליום נעשה קשה הדבר יותר. המדינה דואגת לבטחון הארץ, וזה ענין של בטחון, כי זה מצטבר והולך. אם פעם היו ילדים טאמזים לעצמם שם של "אינדאני" או "קפובוי", הרי היום הם מאמצים את השם "המנחרים השחורים". העולים החדשים מגיעים מבריה"מ ומקומות אחרים, ומקבלים זרות ימות. הם סבלו שם, אבל ישנם אנשים הסובלים כאן ורואים זאת, וזה פוגע בהם. הם לא יכולים להשלים עם המצב הזה. אנו מבקשים, ואחת הבעיות העיקריות שלנו בזמן הזה, שכאשר יורד גשם ומספחות רבות חודרים מים לבתיהן, ואין לחץ אוכל ולא עובדים, - כי אז צריך להתחיל לסנות ילדים מהדירות האלה, מדירות של עוני, וצריך להתחיל לסטל בנוער.

חיה דוד של ההורים שלנו, שעברו וייבשו ביצות ולא מדו, ועשו ילדים. היום אנחנו, והאחים שלנו, אם רוצים אחס שלא יתחילו לצעוק ולעשות דברים שונים, עתה הזמן להתחיל לפתור את בעיותיהם.

כה"מ ג. מאיר
אני רוצה לומר לך רק דבר אחד: רק אל תגידו חששו היום ואם לאו - יתחילו לצעוק. אל תגיד לי זאת. כי עושים ועשו וצריך לעשות הלאה, אבל לא מפני שיצעקו, רק לא מפני שיצעקו.

מר דוד לוי

צריך לעשות את כל זאת מחר יוחר.
עד כמה שאפשר. את אומר אחת שהיום - זה לא יכול להיות
היום.

ר"מ ג. מאיר

חשר י. אלון

איני חושב שנוכל במשך חמש דקות לסכם.
חשאיירו כאן את כל הדרישות שלכם בכתב.

ר"מ ג. מאיר

מר ר. אברגיל

קבלנו אלפי מכתבים מכל הארץ, מטשפחות מרובות-ילדים
הטוענות, דורשות ומבקשות שצא ככאן ויוכלו לשמוע ממנו

מה האיש הבשורה בשבילם? מה מוכנה הממשלה לעשות בשבילם. יש עשרות-אלפי
משפחות, החיות במצב גרוע מאד. הייתי אומר, ששלב ראשון, כדי להוכיח
שמישהו מעוניין לחסל את המער החבחד, שיחזילו כבר בחיסול משכנות-העוני.

ר"מ ג. מאיר

עושים זאת כל הזמן, אך בשלבים, שלב אחר שלב.

מר ר. אברגיל

אנחנו לא ראינו שיש שום משהו לשכונת
מוסררה ונהלאות. על-מנת שהקהל, שנשללה האמונה ממנו,
במשך עשרים וכמה שנים של הבטחות, שלא קויימו, או קויימו בחלקן, על-מנת
להראות להם, שיש מי שבא לקראתם ולעשות למענם משהו, צריך לפנות את
המשפחות מרובות-הילדים, שמצבן דוחק.

את ישנם מזכ"לים שהחלו כבר לעול בעניינים אלה - אנחנו

רבים - (ר"מ ג. מאיר: כבר מזמן ולא מאז ישנם "פנתריס"). אנו רוצים
לדרוש, שיהיו אנשים שלנו צופים בביצוע הדברים האלה.

ר"מ ג. מאיר

לא יהיה דבר כזה. אני רוצה לומר לך משהו: הממשלה

וחמדיתה לא נולדו אחמול. ואם תרצו - ואני רואה שאחת

מומחה לסטטיסטיקה, אזי אפשר גם לך סטטיסטיקה על כמה משפחות שמונו
ממשכנות-עוני, וחכה וחשמע גם אחת, או שאתה יודע כבר את כל התשובות
מראס...

שמעתי אהכם ועכשיו - תקשיבו לי! - זה לא מספיק ויש

עוד רבים שצריך לפנות אותם. זה לא החזיל אחמול ולא לפני חודש, כאשר
אתם החאוגנתם. ולו שאלתם אותי, הייתי אומרת לכם, לא לקחת לעצמכם שם
כזה. אבל זה טעמכם. וזאת, משום שבאמריקה יש פנתריס, אזי גם
אתם פנתריס...

אם אחת רוצה, ואם אתם מ עוניינים בזה, תקבלו ושימה - כמה

פוננו במשך השנים ממשכנות-עוני, ואני יודעת ואתם לא גליתם דברים היום.

מר ר. אברגיל

שכונות שמואל הנביא והקטמונים, זה גטו לשחוריים?

ר"מ ג. מאיר

אחת מוכן לשמוע?

מר ר. אברגיל

אבל אלה דברים לא נכונים!

ר"מ ג. מאיר

באיזו רשות אתה אומר לי, שאני אומרת דברים לא-נכונים?

אתה תקשיב לי עכשיו: נשלח לך רשימה של אלפים-אלפים

ל משפחות שמונו. זה שישנם כאלה שלא פונו, זאת גם אנו יודעים ומפנים.
שנה-שנה מאתמול בונים אנו אלפי יחידות-דירות, כדי לפנות משפחות
משיכונות-עוני. ואנו יודעים שזה לא מספיק.

אם אומר אתה - עשרות אלפי משמחות, מחכות איככם, שהצאו
מכאן באיזו חודעה אליהן, - זה לא יהיה כך. אנחנו עוסקים בזיה, ונעסוק
בזה גם הלאה. גם הסעד והשיכון וגם החינוך - כל המשרדים תובעים בדברים
האלה - עוסקים בכך כל הזמן. ויש דברים שצריך לעשותם ושר החינוך
הציע לכם דבר אחרו תנו רשימה של בחורים, המוכנים גם ללמוד מקצוע, וגם
לעבוד.

מר ס. מרציאנו עם כל הכבוד לשר החינוך, זה לא מספיק.
אמרו לי לפנות אליו כן. אטאאאאאאאאא, שהנך אמא
של כל היהודים במדינת-ישראל, חראגו שיחלקו לכל הבנים שלך שווה, אלח
שע להם, בנים שחורים כאלה - חלקו להם שווה, אותם תבריא, וזה לא
מספיק, מה שאומרים כאן.

רח"מ ג. מאירו זה לא מספיק.
מר ס. מרציאנו אני אדם טהעם ולא מהממשלה. אבל ישנה מסיסה וזה גרוע
לנו. אנשים קומצים על המציאה הזאת, ולכן - חנצלו
אחס את המציאה הזאת. מה זה?

רח"מ ג. מאירו זו אינה מציאה, ולכן - לא צריך לקמוץ עליה.
מר ס. מרציאנו עובדה היא שקומצים על זה, ואנו מונעים את הדבר.
אנו אומרים, שיסנה ממשלה ואנו תושבים של המדינה.

רח"מ ג. מאירו שמנו אחכם עכשיו במשך שעתיים.

מר ר. אברגיל שמענו דברים אישיים, אך לא רק אישיים.

רח"מ ג. מאירו חסאירו חחומר כאן. כל מלח רשומה.

מר ר. אברגיל צריך שיעשה בכיוון זה.

רח"מ ג. מאירו לא נחוצה הבטחה חדשה. המשרדים מסתלים בזה. הקימונו

ועדה מיוחדת לפני שקמו ה"פנתרים". אני רוצה להוציא
מראשכם, שחבאתם מהפכה בארץ. על דברים אלה של שיכון ופד-ו חינוך, ואים
לונך, ואיני יודעת אם יש לכם מושג, עד כמה בחינוך נעשה, ודוקא מחובים
אלה, בעיירות, ובבית-שאן ובאר-שבט ודימונה ושכונות אחרות. בבית-שאן
בלבד, רק לפני שנה פניתי להסתדרות המורים וביקשתי מהם ועשו זאת. הם
הכניסו לבית הספר שם חבר-מורים מהטובים ביותר בארץ.

לקחנו מנהל בית הספר בכר-טבא, והוא עכשיו עובר בבית
הספר בבית-שאן, ואתו חבר-מורים מצויין, וזאת - כדי להעלות את רמת החינוך
שם.

לכן, לא הסצאתם שום דבר. נכון שיש בארץ עוני.
אך איני מקבלת, שיסנה הסליחה. יש עוני ויש משכנות-עוני. יש מלחמה,
ויש עליה, ואם לא תהיה עליית-יהודים, אזי כל אחד יכול לשבת בארמון -
אבל זמן רב לא ישב אף אחד מאתנו בארמונות, אם לא יבואו יהודים ארצו.
גם אח זה צריך לדעת, אם מדברים אתם על כך, שלעולים נותנים ולכם אין
נחנים, הרי החורים שלכם היו עולים ובמדינת הזאת, במשך שלוש שנים, היח

109

צנע, וכל אחד מאתנו לא קיבל שום דבר יותר מכל עולה שהגיע, כי לא עשינו טובה לאף אחד. חשבנו, שמדינת-ישראל - אין לה טעם ולא כדאי שבחור אחד יאבד אצבע, ולא רק את חייו, אם לא יבואו ארצה יהודים. וכך, הגיעו אף יהודים מהמחנות באירופה, והגיעו מאות-אלפי יהודים מצפון-אמריקה. אני מכירה חברים, שסיכנו את חייהם, כדי להוציא יהודים ממארוקו. אולי גם אינכם יודעים זאת. אבל יהודים שלכם יודעים זאת, וידוע להם על היהודים פני האטלס, מכל העירורח שם, שכאלה שאספו אותם והגניבו אותם ממארוקו, וחכניסו אותם בגנבה ארצה.

לכן, כדאי שתדעו גם זאת. אין כאן ענין של אשכנזים וטורקים. באו יהודים מתימן. אין מוציאים היום יהודים מעיראק, איני יכולה לספר לכם. אין מוציאים יהודים מסוריה - דבר הכרוך בסכנת-נשוח. אבל איני אומרת לכם, שמגיעה חודה על כך. חס-וחלילה, כי להביא יהודים ארצה, זה לא רק לטובת היהודי עצמו, אלא לטובת הארץ כולה, לטובתנו. אף אחד מאתנו לא ישאר בחיים, אם לא יבואו יהודים ארצה. אם אפשר להביא יהודים מבית הסוהר הזה בברי"מ, צריך להביאם.

מר י. אלכזר כמו שאמרצא אלטרמן - לתת את המדינה על מגש של כסף.

רה"מ ג. מאיר בדיוק כך. באו ארצה יותר משבע מאות אלף יהודים מעדות המזרח, וכולם נמצאים במוסדרה? לא. אני מכירה את קריית-סמונה, כאשר עדיין לא הייתה. כאשר העמדנו שם את הצריף הראשון, ויש שם צריפים בלבד עכשיו? לא!

אני מכירה את עשרים וארבעה הצריפים הראשונים בדימונה. מה היא עכשיו? את באר-טבע אני מכירה מאז הכיבוש. אלון היה מספק שם, שכבש את העיר. היום יש שם אוניברסיטה וטכניון. האם זה הוקם בשטח תלמידי צפון הל-אביב?

על כך, יש עוד הרבה מאוד מה לעשות, אבל או שאינכם יודעים, או שאיני יודעת משום מה אינכם מזכירים זאת. אני מכינה, שאתם טובלים. שמעתי את הסיפורים האישיים שלכם ולא שאלתי אכנס שאלות מתוך סקרנות לבד. הלא סיפורים די אינסיים.

מר ס. פרציאנו יש מאות אלפים כאלה.

השר י. אלון זה המענין בסיפורים, שזה לא ענין אישי בלבד.

רה"מ ג. מאיר אבל אינני מקבלת, שאף אחד מכם אינו עובד. עד כמה שהבעתי, רק דוד לוי עובד.

מר ר. אנרגיל אני עובד גם כן, אבל בסמונג'ה. אני לא יכול לעבוד בחמקיד, כי יש לי עבר.

רה"מ ג. מאיר בסדר, אך איני יודעת מדוע אתה לא עובד?

מר ס. פרציאנו אני עובד במנחמים השחורים, כדי שאחי לא יגיע למצב שלי.

רה"מ ג. מאיר מה עשית לפני כן?

מר ס. פרציאנו הייתי במח-מעצר וברחובות.

חשר י. אלון
 זאתה כופצת את שואליים אויך, האט עובר אחת.
מר ט. מרציאנו
 שנים סאלו אותי על כך.
רה"מ ג. מאיר
 אחת רוצה ללמוד ולעבוד גם יחד?
מר ט. מרציאנו
 בשבילי - זה מאוחר כבר.
רה"מ ג. מאיר
 אחת בחור צעיר, בן 21 שנה. בשבילך נגמרו כבר החיים?
 אהא אולי התחיל מחדש? אולי התחיל גם לעבוד וגם ללמוד?
מר ט. מרציאנו
 איני יכול.
מר ר. אברגיל
 אני רוצה שהבן שלי יהיה כמו סמיר, ויהיה שר אוצר...
 אט הוא ימשיך לחיות באוהו בית, אותה סביב ואוהו בסו -
 הוא יהיה פועל-בנין ולא יותר מזה.
רה"מ ג. מאיר
 זה לא נכון. אין משרד ממסלתי, שלא עובדים בו מעדות
 המזרח. החבר הזה גם הוא מעדות-המזרח (טראה על
 מר אלי מזרחי, היושב גם הוא בפגישת).
מר ר. אברגיל
 אבל ישנה סטטיסטיקה.
רה"מ ג. מאיר
 אל תדבר אתי על סטטיסטיקה, כל עובדי המשרד אינם
 מרדיט? שלי
מר ר. אברגיל
 שלושה אחוזים מהדרג הגבוה של המקידיים - הם מרדיט.
רה"מ ג. מאיר
 אני שוחז עשר שנים במשרד החוץ ויודעת כמה שגרירים
 מעדות המזרח היו לנו במשרד החוץ. אל תדבר אתי על
 סטטיסטיקה. אחט יושבים כאן, חבורה של חמשה אנשים, ואינכם מוכנים לשנות
 אח חייכט?
מר ט. מרציאנו
 אני מקדיש את חיי לאחים שלי.
רה"מ ג. מאיר
 כמה זמן?
מר ט. מרציאנו
 כמה שיהיה.
רה"מ ג. מאיר
 כבר זמן מקדיש אתה לבר?
מר ט. מרציאנו
 חצי-שנה. זה היה בטור עד עתה, ועכשיו יצאנו עם זה
 החוצה.
מר דוד לוי
 אנו רוצים שמחקו לנו את העבר ויחליטו לנו את התעודות.
רה"מ ג. מאיר
 אני מצטערת על כל נער שנמצא בבית-הסוחר, אבל גם על
 ערות המזרח וגם על צמון-הל-אביב מצטערת אני.
מר ט. מרציאנו
 כמה הם בסטטיסטיקה?
רה"מ ג. מאיר
 אותה מדבר שוב על סטטיסטיקה ואני על בני-אדם.
חשר י. אלון
 חבדוק היכן לצדים ילדי שכונת האליטה בחיפה וחמצא
 שחט לומדים בבית הספר הריאלי בחיפה. מכחת ז' ומעלה -
 חט שם. בשנה הבאה, ילדי שכונת החקווה ילמדו בגמנסיה הרצליה.
מר ר. אברגיל
 מה דין אלה, שנמסלו עד עתה?

///

השר י. אלון
בואו נ' אסוף את החבר'ה ונגיד, שלא נכון הדבר,
שבגיל 21 אין כבר מה לעשות, אלא לדאוג לאחים הצעירים
זחר, אלא נקים קבוצות, שילמדו וירכשו מקצוע ובאותו זמן עצמו,
גם יחסרנסו וילמדו.

מר ר. אברגיל
אנו מבקשים פנקסי-פתור לאלה שאין להם פולה.

השר י. אלון
על זה אין ויכוח לא עם האש-הממשלה ולא אתנו.

מר ר. אברגיל
אני לא יכול לעבוד בבנין, ובלי פנקס כזה אין לי
תקווה להסתדר בעבודה אחרת, כגון נהגות.

השר מ. חזני
יש טיפול בענין הזה, שאוחס אנשים יעברו למילואים.
בעוד שבוע תשמעו על כך.

מר דוד לוי
אני לא יכול לאאמך אא אלא לסחוב את כל כלי-העבודה
שלי על הגב, ולא נוחנים לו אמרות לרכוש ולנהוג

במכונית.

רה"מ ג. מאיר
מדוע אתה סוכר להיות דוקאק קבלן?

מר דוד לוי
בשביל זה אני לומד.

רה"מ ג. מאיר
אבא שלי היה פועל כל חייו ומת בגיל 77. כל אחד צריך
להיות קבלן?

מר דוד לוי
אני אומר זאת כדוגמא.

רה"מ ג. מאיר
מדוע לא חרצה להיות אינסטלטור סוג א'א?

מר דוד לוי
אינסטלטור סוג א'א מגיע לאלף לירות לחודש,
ואם ארצה לקנות רכב - איך אוכל?

רה"מ ג. מאיר
כמו כל הפועלים, העובדים, כפועלים מסוג א'א.
המלח שביניכם אומר, שקיבל בזמנו 1400 ל' לחודש, ובזמן

זאת... האם באניות שבדים רק בני עדות המזרח?

מר י. אלכזן
לא, לא אמרתי זאת.

השר מ. חזני
איך נעשה הקבלן לקבלן? במסך שנים היה פועל וחחקדם
ונעשה קבלן. גם אתה יכול להגיע לכך.

מר דוד לוי
יש לו טיון והוא יכול להוציא רשיון ואני לא יכול
להוציא רשיון כזה.

מר ר. אברגיל
שמעתי שאמרת לנשות ויצ"ו, שיהודי שאנו דובר אידיש, -
הוא חצי-יהודי בלבד.

רה"מ ג. מאיר
אף מעט לא אמרתי זאת. אמרתי, שיהודים, הבאים הנח,
צריך לחת להם יותר מסורת וחרבות, שהיתה בארצות שבאו

מס.

מר דוד לוי
יש התנגשות בינינו והאירוסאים.

רה"מ ג. מאיר איך התנגשות, ועלינו להיות יחד. אתה יודע כמה נשואי-הערובת יש במשפחה שלי, עם תימנים, ועם ספרדים? -
וזה אמור לגבי כל המשפחה שלי.
מר מ. מרציאנו זאת אנו רוצים.

רה"מ ג. מאיר זה היה עוד לפני שנולדת, המנחמים. יש לי נכדה בצבא ואבא שלה תימני. יש לי נכדה של אחותי, שבעלה טוניטאו, ונכדה שניה - שניטאה לנרוקאי. לכן, על מה אתם מדברים? חייכן יש אמלייה כאן?
אך בחי עזבת את חל-אביב, אם כי היה לה מה לאכול שם, וזה עשרים ושש שנים שהיא יושבת בנגב, וחיה במדבר, באוהלים, עם מים מוחים, ולא הייתה טיפה-מים שלא הייתה כלוחח שם. אם כן, מדוע אתם מסתרים לי שיש כאן אמלייה?
ויגאל, כאשר היה צעיר, האם הלך להיות פרומסור?
הוא הלך לחקלאות.

מר ר. אברגיל אותה תקומת היו בה בוני המדינה. כאן ישנה כבר מדינה, יש הרוצים לחזק את המדינה ולא נוחנים להם את האפשרות לכך.

רה"מ ג. מאיר לא נכון, שלא נוחנים להם. כאשר אתה אומר, שיש עוני ויש בעיות קשות, - זה נכון. כאשר אתם אומרים, שלא עשו - זה לא נכון.

מר ר. אברגיל עשו אבל לא מספיק.
רה"מ ג. מאיר לא מספיק בשום דבר.

מר ר. אברגיל איך זה שנותנים ביטוח לאומי, והילד הראשון צריך לקבל מהמעביד 12 לירות?

השר מ. חני משפחה בת עשר נפשות מקבלת מ-1 באפריל סך של 800 ל"חודש. בחור זה - 17 מחביטוח הלאומי.

רה"מ ג. מאיר וזה נקבע לפני שקמו המנחמים. ואם אמילו אינכם יודעים על כך.

מר דמי מרציאנו איך מטנים אנשים מהמוסדרה, לדירות קטנות יותר? ... אני גר שם ואני יודע זאת.

רה"מ ג. מאיר היו ויש כאלה ויש גם אחרים. אם אתם רוצים לדעת - תקבלו את כל החומר על כך.

השר י. אלון הייתה שיחה טענינת, החלטנו דעות ורוצה ודיחי מאד, שלא אנבמור זאת על תל-אחת, כיחוד כאשר דניסעתה בכנסת

על יהודי-עיראק. עוד יחקשו אחכם לגבי המשך הבירור, באיזו צורה שחיא.
השר מ. חני בכל החוזמים.

מר ר. אברגיל בסדר.
השר י. אלון ישנם גורים הנוגעים לרןזני ואחרים - הנוגעים לי.

רשאא לשבה ולשמוע אחכס כאן - אלזה מסכימים אתם,
אך שאתם חשנו וחשגינו עלינו - זאת לא.

רה"מ ג. מאיר

יש מנחרים לבנים ויש חחולים ועוד, יש כל מיני חוגים.
באנו לייצג כאן את הערני.

השר י. אלון

מר ר. אברגיל

הבעיה אינה נגמרת או מתחילה בארגון זה או אחר. זו
בעיה כללית של העם היחודי.

השר י. אלון

איך אפשר לבוא לייצג עוני בלי אנשים?

רה"מ ג. מאיר

יש לנו חמשה אלפים אנשים עניים.

מר ר. אברגיל

אם כן - אלה אנשים.

רה"מ ג. מאיר

נמחוק את עברט של אה, שיש להם עבר.

מר ר. אברגיל

צריך לברר זאת עם שר המשטחים או המשטרה. ומקובל עלינו,

השר י. אלון

שארם שנענש מעם על עבירה אחת - לא ייענש עליה פעמיים.

אבל צריך לחת לזה סידור ארגוני, שלא יהיו מה צרות.

חכנסת וחכנסה כבר, ואנו צריכים לרוץ לשם.

יש חברים שצריכים להשתתף בדיון שיחנהל בכנסת, בענין

הצלת יחודי עיראק. הקבלו בקרוב חודעה מלשכת ראש-הממשלה, על הדברים

שהועלו לדיון. חודה רבה לכם.

סעדיה, אחת רוצה לשמוע בקולי? התחיל לעבוד עכשיו, כי

רה"מ ג. מאיר

אחה בן 21 בלבד. למען הילדים שיחיו לך - התחיל לעשות

מה שעושה ראובן הוא לומר מקצוע, התחיל במאחה ללמוד מקצוע ואל תבזבז

את חייו. אני מדברת איתך עכשיו כמו אל בן ואל נכד. התחיל לעבוד וללמוד.

ואז תהיה דוגמא אל גט לאחים שלך וגם לילדים אחרים, וכאשר יחיו לך

ילדים - הם יראו שאנשים אמל שאבא שלהם עובד, כי הוא למד.

אם נשתחה כען עוד, יאמרו אחר-כך המנחרים השחורים,

השר י. אלון

שאינך באח לשמוע את הדיון על הצלת יחודי עיראק...

חשגישה נסתהמה